

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **Ch. K. U. narozený X,**
státní příslušník X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1,
zastoupen advokátem Mgr. Jindřichem Lechovským,
sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6,

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje,** sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KRPP-157717-28/ČJ-2019-030022 ze dne 12. 2. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému se přiznává odměna za zastupování ve výši 4 114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl dne 21. 11. 2019 zajištěn za účelem provedení správního vyhoštění podle § 124

- odst. 1 písm. a), b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalovaná stanovila dobu zajištění v délce 90 dnů.
2. Naříkaným rozhodnutím žalovaná prodloužila dobu zajištění žalobce podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců s odkazem na § 125 odst. 1 téhož zákona o dalších 90 dní. Důvodem prodloužení byla potřeba zajistit náhradní cestovní doklad nezbytný pro výkon správního vyhoštění a doba potřebná na zajištění vlastního vyhoštění. Velvyslanectví Nigerijské federativní republiky za tímto účelem potřebovalo ověřit informace o žalobci u příslušných nigerijských policejních orgánů, což může trvat až dva měsíce.
 3. Proti rozhodnutí žalované o prodloužení doby zajištění brojil žalobce žalobou. Namítl, že je nepřezkoumatelné, protože žalovaná nedostatečně hodnotila důvod zajištění podle § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Z rozhodnutí žalované neplyne, proč by žalobce měl představovat aktuální hrozbu pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Úvahy žalované by odpovídaly jiným důvodům pro zajištění.
 4. Žalovaná k žalobě uvedla, že náhradní cestovní doklad žalobce byl již doručen. Samotné vyhoštění bude provedeno po ukončení nouzového stavu. Napadené rozhodnutí odpovídá požadavkům čl. 15 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES, neboť vyhoštění je reálné a důvody pro zajištění trvají. Žalobce představuje nebezpečí pro veřejný pořádek, neboť byl opakovaně soudně trestán a nepodrobil se ani soudem uloženému trestu vyhoštění na dobu neurčitou.
 5. Žaloba není důvodná.
 6. Žalobce formálně napadl výrok rozhodnutí žalované s tím, že jemu odpovídající odůvodnění nelze podřadit pod důvod zajištění podle § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ale pod jiné důvody zajištění. To považoval za procesní vadu odůvodňující kasaci rozhodnutí. Nezpochybnil žalovanou výslovně uplatněný důvod zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) téhož zákona.
 7. Za toho stavu nelze konstatovat, že by žalobce napadal pouze důvody napadeného rozhodnutí [§ 68 písm. d) soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], neboť se – při nejvstřícnějším možném chápání jeho argumentace – stále ještě domáhá jiného výroku rozhodnutí žalované. Není však ani důvod se věcně vypořádat s žalobními body, protože žalobce nenapadl všechny nosné důvody rozhodnutí žalované a její rozhodnutí tak nemůže být ani v části zrušeno.
 8. V rozhodovací činnosti správních soudů se prosadil názor, podle něhož je třeba zrušit pouze odpovídající část výroku napadeného rozhodnutí, pokud žalobce úspěšně zpochybní jen některé z více současně aplikovaných důvodů uložené povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců (tak rozsudek KS v Praze č. j. 44 A 41/2015-16 ze dne 5. 6. 2015, jehož závěry převzal NSS rozsudky č. j. 2 Azs 236/2017-36 ze dne 21. 9. 2017 a č. j. 2 Azs 330/2018-30 ze dne 22. 8. 2019, č. 3935/2019 Sb. NSS). Tento názor je však možné uplatnit pouze tam, kde tento důvod omezení osobní svobody *přímo promítá do výroku napadeného rozhodnutí*, čím by mohlo dojít k dotčení „právní sféry“ žalobce (existenci jakési „sféry“ vztažené ovšem ke konkrétním právům a povinnostem existujícím podle právního řádu musí tvrdit žalobce).
 9. V souzené věci však důvod zajištění ve výroku napadeného rozhodnutí uveden není, neboť jde o rozhodnutí o prodloužení doby zajištění (a žalobce ani netvrdí, že by uveden být měl). Z toho plyne, že žaloba, tak jak je formulována, nemůže zpochybnit zákonnost výroku

napadeného rozhodnutí, protože zůstává jeden žalobou nezpochybněný nosný důvod rozhodnutí, o nějž se opírá celý jeho výrok. Již proto soudu žalobu bez dalšího zamítl, protože po jejím věcném posouzení by nemohl rozhodnout jinak (srov. přiměřeně rozhodnutí NSS č. j. 8 Azs 59/2018-59 ze dne 25. 7. 2018, č. 3776/2048 Sb. NSS, č. j. 8 As 52/2006-74 ze dne 21. 11. 2007, č. 1655/2008 Sb. NSS, či NS sp. zn. 29 Cdo 2303/2013 ze dne 23. 10. 2013).

10. Nad rámec nezbytného lze jen stručně uvést, že žalobce byl opakovaně soudně trestán, a to dokonce dvakrát pro zvlášť závažný zločin loupeže. Nepodrobil se trestu vyhoštění na dobu neurčitou, který jasně (a závazně) vyjadřuje, že žalobce představuje trvalou nebezpečí pro veřejný pořádek v České republice [srov. odst. 27, 32 a 34 nálezů sp. zn. I. ÚS 4503/12 ze dne 11. 6. 2014 (N 119/73 SbNU 827)]. Za toho stavu zjevně představuje aktuální a závažné nebezpečí, takže o trvání důvodu zajištění podle § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nemůže být pochyb.
11. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
12. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému náleží podle § 35 odst. 10 s. ř. s. odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč. Tato částka se skládá z 3 100 Kč za doplnění žaloby jako jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, z 300 Kč za jeden režijní paušál a ze 714 Kč představujících 21 % DPH. Tato částka mu bude vyplacena z účtu soudu do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
13. Za účtovaný úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu soud odměnu nepřiznal, neboť je zásadně třeba, aby se po doručení usnesení o ustanovení zástupcem uskutečnila první porada s klientem (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 722/2000-35 ze dne 7. 6. 2002, č. 1024/2002 SJS, rozsudky NSS č. j. 4 Ads 306/2018 ze dne 6. 12. 2018, č. j. 8 Ads 271/2018-34 ze dne 25. 4. 2019 či usnesení ÚS sp. zn. IV. ÚS 22/19 ze dne 29. 1. 2019), ledaže je dán objektivní důvod, proč porada neproběhla (usnesení sp. zn. I. ÚS 1879/10 ze dne 1. 8. 2011). Poradu s klientem či důvody, proč porada neproběhla, ovšem advokát soudu nedoložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. března 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce